

מ"ת 9289/12/15 - מדינת ישראל נגד דוד צבאן (עצור בפיקוח)

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 9289-12-15 מדינת ישראל נ' צבאן(עצור בפיקוח)
תיק חיצוני: 556646/2015

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מבקשת	מדינת ישראל ע"י תביעות תעבורה לכיש - משטרת ישראל
נגד	
משיב	דוד צבאן (עצור בפיקוח) ע"י ב"כ עו"ד גיספאן

החלטה

רקע

בפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו של המשיב בתנאי באיזוק אלקטרוני.

ביום 27.12.15 הגישה המבקשת בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, זאת בד בבד עם הגשת כתב אישום נגדו המייחס למשיב עבירות של נהיגה בזמן פסילה (בפעם הרביעית!!!) ונהיגה ללא ביטוח, כל זאת כשתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה למשך 10 חודשים.

כתב האישום והבקשה למעצר הוגשו בבית משפט לתעבורה מרכז, אשר בתחום שיפוטו בוצעו העבירות.

ביום 27.12.15, בשל הקושי ליתן אומן במשיב, הורה המותב שדן בבקשה, על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת והורה לשירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו של המשיב, על מנת שתיבחן האפשרות לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב באמצעות המפקחים שהוצעו.

ביום 20.1.16 התקבל תסקיר בעניינו של המשיב, אשר סקר באריכות את הרקע האישי והמשפחתי של המשיב, את ההסטוריה העבריינית ואת המסוכנות הנשקפת ממנו.

שירות המבחן התרשם מרצדביזם אצל המשיב, מקושי בהצבת גבולות, קושי בקבלת סמכות החוק ומהעדר תחושת הרתעה מענישה.

שירות המבחן התרשם כי רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב להישנות עבירות הן בתחום הפלילי ובפרט בתעבורתי הינה גבוהה.

לאור רמת המסוכנות הגבוהה שירות המבחן התרשם כי אין בחלופה אנושית לבדה לצמצם את הסיכון ועל כן המליץ לבחון מעצר בדרך של איזוק אלקטרוני.

בדיון שהתקיים ביום 24.1.16 הורה בית המשפט לממונה על האיזוק האלקטרוני ליתן חוות דעתו בדבר היתכנות ריצוי

המעצר בדרך של איזוק אלקטרוני.

ביום 1.2.16, לאחר שכל חוות הדעת הצריכות לעניין היו מונחות בפני בית המשפט, התקיים דיון בבקשה. בית המשפט קבע כי נשקפת מהמשיב "מסוכנות גבוהה כאשר אין למשיב כל מורא ואף המאסר המותנה והמאסר שריצה לא הרתיעו מלשוב ולנהוג".

בסופו של יום ולאחר ששמע את טיעוני הצדדים, אימץ בית המשפט את המלצת שירות המבחן והורה על מעצרו של המשיב בתנאי איזוק אלקטרוני, בפיקוח אנושי 24 שעות ביממה ובתנאים נוספים לרבות הפקדה כספית וערבויות.

טרם יבשה הדיו על החלטת בית המשפט, הגיש המשיב ביום 28.2.16 את הבקשה לעיון חוזר המונחת בפני, במסגרתה ביקש לפתוח 5 חלונות במעצר, כל חלון למשך כ-4 שעות וזאת לצורך תפילות והתאוורות.

המשיב טען בבקשתו כי התמשכות ההליכים (בשים לב שההקראה בתיק העיקרי נקבעה ליום 12.4.16) וחלוף הזמן מהווים נסיבה חדשה המצדיקה עיון חוזר.

לדברי ב"כ המשיב, השארתו של המשיב במעצר בית מלא באיזוק אלקטרוני עד לסיום ההליכים נגדו, אינו עומד באיזון האינטרסים בין חירותו של המשיב והפגיעה בשגרת חייו, בהיותו נשוי ואב ל-4 ילדים אשר מנהל חיי משפחה ומשק בית, לבין האינטרס הציבורי.

דיון והכרעה

המשיב, כאמור, מבסס בקשתו לעיון חוזר הן בשל חלוף הזמן והן בשל התמשכות ההליכים בתיק.

חלוף הזמן

באשר לטענת חלוף הזמן, בקשת המשיב לעיון חוזר הוגשה בטרם חלף חודש ממועד מתן ההחלטה אשר ביחס אליה מתבקש העיון החוזר. בנסיבות אלו בוודאי שלא ניתן לומר שחלף זמן ניכר מאז החלטת בית המשפט, המצדיק עיון חוזר בבקשה.

זאת ועוד, לא הייתה כל מניעה לבקש את פתיחת החלונות במהלך הדיון שהתקיים ביום 1.2.16. הרצון להתאווור ולצאת לתפילות בבית הכנסת היה ידוע כבר בדיונים הקודמים, ולא הייתה כל מניעה לבקש חלונות במהלך הדיונים שנערכו. אין מדובר בנסיבות חדשות.

רק לאחרונה אמר בית המשפט העליון את דברו בעניין זה, בבש"פ 966/16 מוחמד זידאן נ. מ"י:

"...העורר לא הצביע על עילה כלשהי שיש בה כדי להצדיק עיון חוזר בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 22.12.2015, ואבאר ...

מסגרת דיונית של עיון חוזר לא נועדה לשמש "מסלול" לפתיחה מחודשת של החלטת המעצר ... בקשה זו הוגשה אך חודש ושבע לאחר שבית המשפט הורה על מעצרו של העורר בתנאי פיקוח אלקטרוני, ועל פניו לא היה מקום להגישה בחלוף זמן כה קצר. כך במיוחד בהינתן קביעתו של בית המשפט המחוזי שלפיה טענות העורר, רובן ככולן, היו ידועות והובאו לפתחו כבר בעת ההחלטה מיום 22.12.2015 ... בנסיבות אלו אין ספק כי

לא התקיימו לשעה זו התנאים הקבועים בסעיף 52(א) לחוק, באופן אשר יצדיק עיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש, כאשר בנסיבותיו של התיק ושל המבקש, ודאי שלא ניתן לומר כי חלף זמן ניכר מאז החלטת בית המשפט המצדיק דיון בבקשה. .."

התמשכות ההליכים

באשר לטענת התמשכות ההליכים בתיק, בעניין זה אין למשיב להלין - אלא על עצמו.

דיון ראשון בתיק העיקרי, במסגרתו הוקרא למשיב כתב האישום, נערך למשיב כבר ביום מעצרו, ביום 27.12.15. המשיב ביקש שלא להשיב לאישום והדיון נדחה לבקשתו.

דיון שני בתיק העיקרי התקיים ביום 24.1.16 והדיון שוב נדחה לבקשתו של המשיב.

דיון שלישי בתיק העיקרי התקיים ביום 1.2.16 והדיון שוב נדחה לבקשתו של המשיב.

לאחר הדיון השלישי בתיק העיקרי פנה המשיב לבית המשפט העליון בבקשה להעביר את הדיון לבית המשפט לתעבורה באשדוד.

עיון בהחלטת בית המשפט העליון מלמד כי הנימוקים לבקשה נעוצים בכך שכתובת מעצרו של המשיב באשקלון, ועל מנת שלא להכביד עליו, על המפקחים ועל שירות המבחן באשדוד, ומכיוון שבכוונתו להודות בתיק העיקרי, ביקש המשיב כי הדיון יועבר לבית המשפט באשדוד.

בית המשפט העליון נעתר לבקשתו והורה על העברת הדיון הן בתיק העיקרי והן בתיק המעצר לבית המשפט לתעבורה באשדוד.

על כן נקבע מועד הדיון הרביעי בתיק העיקרי ליום 12.4.16 בבית המשפט באשדוד.

אילו אצה למשיב הדרך, יכול היה להשיב לאישום המיוחס לו בכל אחד משלושת הדיונים שהתקיימו בעניינו. כך גם יכול היה להגיש מידית בקשה למותב אשר דן בתיק העיקרי באשדוד להקדים את הדיון בעניינו. אף עתה פתוחה בפניו הדרך לעשות כן.

אין זה ראוי, מחד להגיש בקשות דחיה חוזרות ונשנות בתיק העיקרי, ובאותה הנשימה להלין על התמשכות ההליכים ואף לטעון כי התמשכות זו מקימה עילה לעיון חוזר בתנאי המעצר.

לאור כל האמור, בשים לב כי לא חלף זמן המצדיק עיון חוזר בבקשה, ובשים לב כי התמשכות ההליכים בתיק, בנסיבות שתוארו, אינה מצדיקה עיון חוזר, לא מצאתי לנכון, לפי שעה, להיעתר לבקשה.

לאור כל האמור, הבקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר - נדחית.

זכות ערר כחוק.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

הדיון שנקבע ליום 21.3.16 להשמעת ההחלטה מתייתר ועל כן מבוטל.

ניתנה היום, ה' אדר ב' תשע"ו, 15 מרץ 2016, בהעדר
הצדדים.